

OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: 1 Pv 190/20/8807-24
EEČ: 2-66-1256-2020

Michalovce 15.07.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko

povolanie: bez pracovného pomeru

väzba: áno (od 17.03.2020, ÚVTOS a ÚVV Košice)

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa XXXXX v čase okolo XXXXX h v byte na ul. XXXXX č. XXXXX v XXXXX, po predchádzajúcej hádke so svojou matkou XXXXX, tejto vulgárne vynadal a potom ju oboma rukami chytil za hlavu a so slovami, že ju zadusí jej udrel hlavu o kuchynskú linku a potom ako videl, že jeho matka XXXXX telefonuje podišiel k nej a povedal jej, že ak pôjde do basy tak ju zabije, čím u poškodenej XXXXX vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej a vnútornej správy,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX vydanom pod č. XXXXX dňa XXXXX bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poverený príslušník PZ následne toho istého dňa predložil vyšetrovací spis s podnetom na podanie návrhu na vzatie do väzby obvineného XXXXX, s ktorým sa prokurátorka stotožnila a podala Okresnému súdu XXXXX návrh na vzatie do väzby obvineného XXXXX, ktorý bol uznesením uvedeného súdu vzatý do väzby a vo veci tak bol ďalej príslušný konať vyšetrovateľ PZ.

Vyšetrovateľ PZ po skončení vyšetrovania predložil prokurátorovi vyšetrovací spis s návrhom na podanie obžaloby na obvineného XXXXX.

Vyhodnotením všetkých dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise som dospel k záveru, že návrh vyšetrovateľa PZ na podanie obžaloby na obvineného nie je dôvodný, nakoľko preskúmaním predloženého spisového materiálu som zistil, že výsledky vyšetrovania v predmetnej trestnej veci odôvodňujú postúpenie veci príslušnému orgánu, nakoľko nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Obvinený XXXXX vo svojom prvotnom výsluchu využil svoje zákonné právo a k veci odmietol vypovedať, vo svojom ďalšom výsluchu k veci uviedol, že predmetného dňa mal vypité, pričom jeho matka mu vyčítala, že nikde nepracuje a pije a preto sa pohádali. Ďalej uviedol, že svojej matke vulgárne vynadal, s matkou sa hádali ešte aj kvôli bratovej vetrovke a potom jeho matka odišla do vedľajšej izby telefonovať jeho sestre a jej kričala, že sa opäť hádajú. Matke ešte povedal, prečo jej volá, potom sa ďalej hádali a nakoniec jeho matka odišla z bytu. Vyhrážky voči svojej matke poprel a rovnako tak poprel aj skutočnosť, aby svoju matku dusil, alebo jej udrel hlavu o kuchynskú linku, k čomu dodal, že svojej matke by nikdy neublížil.

Uvedené trestné stíhanie bolo začaté na základe trestného oznámenia podaného XXXXX, ktorá v ňom uviedla, že dňa XXXXX v čase okolo XXXXX h prišla domov, kde už bol jej syn XXXXX, ktorý bol opitý, čo mu vyčítala a povedala mu, aby si našiel prácu. Jej syn potom podišiel k nej a začal na ňu kričať, prečo vyprala vetrovku jeho bratovi, potom jej vulgárne vynadal a oboma rukami ju chytil za tvár a povedal jej, že ju zadusí a udrel jej hlavu o kuchynskú linku. Následne utiekla do druhej izby a telefonovala svojej dcére, ktorej povedala, že XXXXX zase vystrája a aby zavolala políciu, kedy k nej došiel jej syn XXXXX, ktorý ju opäť oboma rukami chytil za tvár a povedal jej, že ak pôjde do basy tak ju zabije. K veci ešte uviedla, že jej syn ju už v minulosti fyzicky napadol, aj sa jej vyhrážal, za čo dostal pokutu 30,- €.

XXXXX bola následne vypočutá v procesnom postavení svedka – poškodeného, kde vo svojom výsluchu vykonanom po začatí trestného stíhania rovnako opísala správanie svojho syna XXXXX, k čomu doplnila, že úder hlavou do kuchynskej linky si nevyžiadal lekárske ošetrenie a k lekárovi tak ani nešla, no správanie jej syna u nej vzbudilo pocit strachu a dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

keďže jej syn je po požití alkoholu agresívnej povahy, aj keď v triezvom stave taký nie je.

Následne bola XXXXX po vznesení obvinenia XXXXX dňa XXXXX opätovne vypočutá, pričom využila svoje zákonné právo a vo veci odmietla vypovedať. Rovnako tak svoje zákonné právo nevypovedať využil aj svedok XXXXX, otec obvineného a svedkyňa XXXXX, sestra obvineného.

Súčasťou spisového materiálu je aj zápis o dychovej skúške XXXXX, z ktorej vyplýva, že v predmetnom čase XXXXX bol pod vplyvom alkoholu a potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona sa prečinu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha na chránenej osobe.

Chránenou osobou podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona sa rozumie blízka osoba.

Blízkou osobou podľa § 127 ods. 4 Tr. zákona sa rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 8 Tr. zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin ak vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že na to, aby bolo možné konkrétne konanie páchatel'a posudzovať ako konkrétny trestný čin, musí konanie páchatel'a napĺňať všetky formálne, ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Skutková podstata trestného činu teda predstavuje súhrn znakov vytvárajúcich typizáciu určitého ľudského správania ako konkrétne legislatívne vyjadrenie určitého trestného činu.

Pre naplnenie znakov trestného činu teda podľa tejto zákonnej definície musia byť splnené dve podmienky. Prvou je, že musí ísť o protiprávny čin a druhou, že jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. V zásade sa pritom predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v skutkovej podstate trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pod pojmom „znaky uvedené v Trestnom zákone“ sa rozumie znaky objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré obsahujú jednotlivé skutkové podstaty trestných činov obsiahnutých v Trestnom zákone.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom a to takým spôsobom, že to u takejto

osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, pričom dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané.

Pri danom prečine pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obeť pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za posudzovaný prečin sa obligatórne teda nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a kvality, že dôvodne vzbudzujú obavu o život, resp. zdravie iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu, pričom nie je možné sa obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatel'a, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším jeho konaním.

Preto je v tejto súvislosti nevyhnutné tieto vyhrážky starostlivo posudzovať a odlišovať od prejavov, pri ktorých ide iba o použitie silných slov bez spôsobilosti vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život, resp. zdravie.

Pokiaľ teda ide o konanie obvineného je potrebné v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami prihliadať na povahu a charakter vyslovených vyhrážok, ako aj na skutočnosť, do akej miery sú vyhrážky obvineného schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodeného z ich uskutočnenia. Uvedené je potrebné vyhodnotiť so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 Tr. zákona treba odlíšiť od prejavov, pri ktorých v skutočnosti nejde o konanie dosahujúce intenzitu trestného činu.

V posudzovanom prípade z vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinený XXXXX počas svojho výsluchu v procesnom postavení obvineného poprel vyhrážanie sa voči svojej matke, priznal však, že jej vulgárne vynadal, aj keď tieto nadávky nekonkretizoval. Svedok – poškodená XXXXX, svedkovia XXXXX a XXXXX využili svoje zákonné právo a k veci vypovedať odmietli.

Vzhľadom na novú dôkaznú situáciu, ktorá nastala po vznesení obvinenia XXXXX, keď všetci svedkovia odmietli vypovedať, možno konštatovať, že v trestnom konaní nebol zistený a ani produkovaný iný dôkaz mimo trestného oznámenia a výsluchu svedka – poškodeného XXXXX, ktorá bola vypočutá dňa XXXXX, pričom tento výsluch bol vykonaný po obmedzení osobnej slobody podozrivého XXXXX a jeho zadržaní a v zápisnici o tomto úkone tak logicky absentuje poučenie o vypočúvaní v trestnej veci vedenej voči konkrétnemu páchatel'ovi, ktorý je synom poškodenej a teda jej blízkou osobou, voči ktorej má svedok právo odoprieť vypovedať a okrem výsluchu samotného obvineného XXXXX, ktorý priznal vulgárne nadávky voči svojej matke.

Za danej dôkaznej situácie tak v súčasnom štádiu konania nebolo nijakým spôsobom preukázané, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, pokiaľ ide predovšetkým o jeho objektívnu stránku, keďže v konaní nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že došlo k právne relevantnému následku.

Z uvedených dôvodov som s prihliadnutím k vyššie uvedenému a na základe vyhodnotenia výsledkov dokazovania dospel k záveru, že závažnosť činu je nepatrná

a teda tento čin nie je prečinom.

Je preto možné konštatovať, že vykonaným dokazovaním v priebehu prípravného konania nebolo náležite preukázané, že konaním obvineného XXXXX by boli naplnené zákonné znaky trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, alebo ktoréhokoľvek iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Tr. zákona.

S ohľadom na popisované okolnosti však nemožno opomenúť, že istá miera narušenia medziľudského spolunažívania tu nastala, keďže poškodená XXXXX uvedenú udalosť oznámila orgánom Policajného zboru a aj samotný obvinený priznal hrubé a vulgárne správanie sa voči svojej matke. Týmto jeho konaním teda mohlo dôjsť k narušeniu občianskeho spolunažívania a preto by jeho konanie mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, k prejednaniu ktorého je príslušný Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 Tr. poriadku prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vyššie citovaným ustanovením sa upravuje postup, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol príslušný orgán posúdiť ako priestupok, iný správny delikt, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spácha ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje k záveru (a to aj po začatí trestného stíhania, eventuálne aj po vznesení obvinenia), že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento by mohol mať znaky priestupku, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správne mu orgánu.

Vychádzajúc z uvedeného bolo v rozsahu stanovenom v § 2 ods. 10 Trestného poriadku zistené, že neboli naplnené formálne znaky objektívnej stránky

skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti možno konštatovať, že na základe uvedeného skutok, ktorého sa dopustil obvinený, nie je možné kvalifikovať ako trestný čin, je ho však možné posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/, e/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na prejednanie ktorého je v zmysle § 52 ods. 1 a § 55 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vecne a miestne príslušný Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Vzhľadom na takto ustálený skutkový stav mám za to, že predmetné konanie obvineného po komplexnom zhodnotení všetkých dôkazov nemožno kvalifikovať ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, avšak vzhľadom k výsledkom trestného konania som toho názoru, že k určitému protiprávnemu konaniu z jeho strany došlo a toto konanie bude predmetom prejednávania pred príslušným orgánom.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Vladimír Straka
prokurátor